

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1106/2015
22.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.М., због кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката С.А., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К. број 933/13 од 22.05.2015. године и Вишег суда у Шапцу Кж 213/15 од 20.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К. број 933/13 од 22.05.2015. године и Вишег суда у Шапцу Кж 213/15 од 20.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К. број 933/13 од 22.05.2015. године окривљени Д.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољене трговине из члана 243. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је обавезан да плати суду у року од три месеца по правноснажности пресуде и одређено да уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом обавезан је окривљени Д.М. да суду на име палушала плати износ од 3.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 16.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж 213/15 од 20.07.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужилаштва у Шапцу и жалба браниоца окривљеног Д.М. а пресуда Основног суда у Шапцу К број 933/13 од 20.05.2015. године је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.М., адвокат С.А., због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и да предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за означено кривично дело.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М. је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.М. у захтеву наводи да је окривљени предметна возила набављао првенствено ради дораде, а тек их потом продавао, из чега произилази да возила нису набављена у сврху продаје, из чега произилази да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело. Бранилац у свом захтеву даље наводи да у конкретном случају не постоји ни битан елемент кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, јер не постоји набавка робе веће вредности, с обзиром да је улажући своја средства окривљени увећавао вредност робе коју је касније продавао, а наведени трошкови се не могу додавати вредности возила, јер одређена вредност возила мора бити обухваћена намером окривљеног у моменту набављања возила. На наведени начин, према наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М. учињена је повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Д.М. истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног Д.М. стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела недозвољене трговине из члана 243. став 1. КЗ за које је окривљени побијаним пресудама оглашен кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**